

Landpostbudene bestemmer nemlig, at de skulle bringe Postfager til de Folk, der bo paa offentlig Vej eller ogsaa paa privat Vej, naar denne er let fremkommelig, saaledes at der i visse Tilfælde kan gjøres Undtagelser. Nu har man gjort saadanne Undtagelser, saavidt mig bekjendt, paa forskjellige Steder, men saaledes, at Befolkningen har følt sig brøstholden derved. Man har saaledes undtaget offentlige Veie, hvorved der kun bor enkelte Familier, hvad der aabenbart ikke burde ste, og tillige ere selve Instruzens Bestemmelser til Hinder for en virkelig henigtsmæssig direkte Ombæring. Der kunde jo tænkes det Tilfælde, hvor der ved en offentlig Vej kun findes ganske enkelte Beboere, medens en større Samling bor ude paa Marken, længere tilbage fra den offentlige Vej, og Følgen af Instruzen bliver saa den, at de Saa, der bo ved den offentlige Vej, faae Postfager bragt, medens den større Samling Huse ikke faae det. Jeg skal indrømme, at der er Vanskelighed ved at affatte en Instruz, der virkelig er klar og ikke giver Anledning til det modsatte Resultat af det, man har villet, thi det Beboelse og offentlig Vej falde ikke altid sammen. Der næst har man, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, ønsket en Forhandling om Postbudenes Forpligtelse til at optage den omgaaende Post. Denne Forpligtelse eksisterer imidlertid efter den Instruz, som er meddelt, idet Instruzen jo i sin § 1 gaar ud paa at forpligte Postbudene til at modtage Post for Beboerne til videre Besørgelse i Distriktet, eller til Forsendelse med de fra Posthuset afgaaende Poster. Det følger deraf, ligesom det ogsaa fremgaar af Instruzens § 9, der indeholder Regler om Postforsendelsers Ombæring, Aflevering og Modtagelse undervejs, at Postbudene ere forpligtede til at tage Postfagerne op undervejs og bringe dem fra Beboerne til vedkommende Sted. Dette Punkt er altsaa oplyst og oplyst saaledes, som man ønsker det. Endelig er der forhandlet om, hvorvidt den 6 Gange ugentlige Udbringning i Landpostvæsenet er gennemført her i Landet. Derom findes Oplysning meddelt i Betænkningen, saaledes at ærede Medlemmer deraf ville kunne se, at det er gennemført nu i hele Landet; men som det ogsaa ses udtrykkelig bemærket i Betænkningen, har der været Kvind, hvorvidt Ordet Landsby er opfattet i en saa udstrakt Betydning, som det skulde, idet der jo findes enkelte Samlinger af Huse, der ikke betegnes som Landsbyer, men som dog have billigt lige saa stort Krav paa den samme Smødekommun fra Postvæsenets Side som egentlige Landsbyer. Det har man villet udtrykke ved den Bemærkning, som findes i Slutningen af det Stykke, hvor disse Oplysninger ere angivne. Endelig er der to Spørgsmaal, som jeg ligeledes skal nævne, nemlig Spørgsmaalet om Andringelse af Luskede Postkasser paa de Steder, hvor den direkte Ombæring endnu ikke er gennemført, og Spørgsmaalet om

ansvarlige Brevudveglere. Spørgsmaalet om ansvarlige Brevudveglere har jo saa tidt været forhandlet her i Thinget, at jeg ikke skal komme tilbage dertil nu. Det er jo utvivlsomt, at en saadan Foranstaltning vilde have en betydelig Indvirkning paa Postbesørgelsens Sikkerhed paa Landet, hvor den direkte Ombæring endnu ikke finder Sted; men, som sagt, det er ikke noget nyt Spørgsmaal. Jeg har blot gjort opmærksom derpaa, for at ærede Medlemmer og den høitærede Minister kunne faae Leilighed til at udtale sig derom, hvis de ønske det. I Spørgsmaalet om Luskede Postkasser er der derimod kommet noget Nyt frem, og jeg skal kortelig oplyse, hvad Meningen dermed er. Paa de Steder, hvor der ingen direkte Ombæring af Postfager finder Sted, altsaa, hvor det sædvanlige Landpostvæsen endnu eksisterer, finder ogsaa Brevudvegling Sted paa den Maade, at den ankommande Post bringes til vedkommende Brevudvegler, hos hvem den hentes, og den afgaaende Post af den vedkommende Private aflægges hos vedkommende Brevudvegler i hans Leilighed, men Løs, ikke under Lukke. Deraf følger en Usikkerhed med Hensyn til den afgaaende Post, som paa mangfoldige Steder er i høi Grad generende. Det kan ikke være anderledes end, at naar Folk skulde gaa ind med et Brev og lægge det af hos Brevudvegleren, enten det nu er en Kjøbmand eller en Lærer eller en anden bojet Mand i Byen, have de ingen Garanti for, at dette Brev ikke forsvinder, ikke fordi der er nogen ond Villie hos vedkommende Brevudvegler, men han kan glemme Brevet eller ikke være hjemme, naar det afleveres, og Brevet ligger da udsat for ved Uheld at blive borte. Sikkerhed for den afgaaende Post vilde derimod kunne naaes derved, at der blev anbragt Luskede Postkasser ved Brevudveglingsstederne, ikke overalt — det er ikke Meningen at indføre Brevkassystemet overalt paa Veiene i Landsbyerne, det maa være de Privates egen Sag, om de ville gjøre det, eller Kommunernes Sag —, men saaledes, at Staten ved selve Brevudveglingsstederne anbragte Luskede Postkasser, som Brevudveglerne havde Nøglen til og vare forpligtede til at tømme, saa at man fik Sikkerhed for, at Brevene bleve afleverede til Landpostbudene. En saadan Foranstaltning vilde i høi Grad befordre Sikkerheden ved Postbesørgelsen paa Landet, og den vilde ikke medføre nogen virkelig forøget Udgift; thi saasnart den direkte Postombæring bliver indført over hele Landet, vil det nemlig ifølge Bestemmelsen i Instruzen være nødvendigt at anbringe omkring i Landet saadanne Luskede Postkasser. Altsaa, Spørgsmaalet om at anbringe dem er kun et Tidsspørgsmaal. Enten man vil gaa den Vej at vente med at anbringe dem, indtil man saar gennemført den direkte Ombæring af Brevene, eller man vil anbringe dem paa de Steder, hvor der endnu ikke er direkte